

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Tertia, Qva Continentvr Hermiae Sozomeni
Salaminij lib. 9. Euagrij Scholastici Epiphanensis lib. 6

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Chalcedonensi concilio, & eius congregandi causa. Caput II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12718

Martianum firmè re ipsa tenuisse scribit Procopius. Sed omisissis illis, quæ sunt ab instituto aliena, ad historiam redeamus. Iste quidem Martianus, sicut pietate erga Deum, sic iustitia erga subiectos admodum excelluit. Diuitias parauit, non quæ sunt conditæ in thesauro, aut ex tributis collectæ, sed eas solum, quæ possint tû his, qui opis indigent, subsidio esse, tum illis, qui multa possident, vitam tutam securamque præstare. Suis erat formidini non in puniendo, sed ne aliquando puniret: ac propterea imperium ei fuit non hæreditas, sed virtutis præmium: quod quidem consecutus est suffragijs omnium tam senatorum, quàm aliorum, cuiuscunque fortunæ & conditionis essent, idque Pulcheria illis idem ipsum suadente: quæ tametsi in domum suam asciiuit, vt imperatricem, tamen cum ea, vtpote quæ virgo ad summam manserit senectutem, nunquam rem habuit. Ista confecta fuere, cum Valentinianus Romanus imperator, nondum quidem Martiani electionem confirmauerat: qui tamen postea propter hominis virtutem, ei suffragatus est. Martianus igitur magnopere cupiebat, vt cõmunis honos ab omnibus Deo tribueretur, & linguæ, quas impietas confusione quadam refererat, iam pie inter ipsas concordantes sacrum eius numen vno eodemque laudationis genere percelebrarent.

De Chalcedonensi concilio, & eius congregandi causa. Caput II.

Martiano igitur ista in animo habenti, accedunt tum illi, qui Leonis antiquioris Romæ episcopi responsa ad alios perferre solent, docentque Dioscorum decisionem Leonis in secundo Ephesino concilio rectam sanamque doctrinam præscribentem repudiasse, tum alij, qui erant à Dioscoro iniurijs & contumelia affecti, orantque vt de ipsorum rebus concilium dijudicaret. Quod quidem ab imperatore maximè omnium contendit Eusebius Dorylænsis episcopus, ostenditque tum se, tum Flavianum fraude et fallacijs Chrysaphij Theodosij Satellitis abdicatum fuisse: quod Flavianus Chrysaphio aurum pro eius ad episcopatum ordinatione postulanti, sacra ecclesiæ vasa, quæ eum pudore suffunderet, misisset,

EVAGRII HISTORIAE

misisset, quodq; Chrysaphius in simili errore & prauitate cum Eutyche versaretur. Ait præterea Flavianū miserandum in modum à Dioscoro interfecitū per vim ab eo ecclesia extrusum, & calcibus verberatum. His de causis concilium Chalcedoni coactum est: nuntijque ac tabellarij missi: sacerdotes per literas plenas pietatis vndique acciti. Ac primo Nicæam, adeò vt cum Leo episcopus Romanus ad eos literas daret, per Pascasianum, Lucentium, & cæteros, quos eò ad suum locum supplendum miserat, eas sic inscriberet: EPISCOPIS NICEAE CONVOCATIS s. postea autem Chalcedonē urbem Bithyniæ, quò Nestorium etiā accersitum Zacharias rhetor affectione quadam animi inductus narrat. Verùm rem minime ita se habere argumento esse potest, quòd Nestorius cōcilio penitus per anathema interdictus fuit. Quod etiam perspicue declarat Eustathius episcopus Beryti per literas, quas tum ad Ioannem episcopum, tum ad alterum Ioannem presbyterum detulit in eo concilio agitatae dedit: sic enim scribit. Huc aduentarunt, qui Nestorij reliquias sedulo conquirunt, & contra concilium ita cœperunt vociferari: quid est, quam obrem sanctis viris denuntietur anathema: sic vt imperator rem grauius & acerbè ferens, iusserit satellitibus, vt eos inde procul expellerent. Quomodo igitur Nestorius, qui hinc demigrauerat, sit accersitus, non possum equidem dicere.

Templi sanctæ martyris Euphemie apud urbem Chalcedonensem descriptio, & auditorum in illo miraculorum commemoratio.

Capit III.

ITaque congregantur episcopi in sacro Euphemie martyris tēplo, quod Chalcedoni vrbī Bithiniæ locatū est. Abest autem hoc templum à Bosphoro amplius duobus stadijs, situm in loco quodam amœno, qui adeo paulatim erigitur in accliuatē, vt ascensus perfaciles minimeque molestos præbeat ad templum martyris accedentibus: qui quidem videntur sibi de repente in sublime sublati, atque adeo intra ipsum templi Sanctuarium versari. Vnde tanquam specula oculos deijcientes, campos omnes substra-